

РЕШЕНИЕ

№ 3304

гр. София, 26.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2461** по описа за **2020** година докладвано от съдия Жанета Малинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], депозирана чрез адв. А. К. от САК против Решение № 23787 от 27.01.2020г. постановено по НАХД № 10243/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав.

В касационната жалба се навеждат доводи, че обжалваното решение е неправилно, като постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и необосновано. Развиват се подробни съображения в тази насока. Заявено е искане да се отмени обжалваното решение и да се отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно. Алтернативно се поддържа наличие на маловажен случай, при първо нарушение, с искане да се намали размера на наложеното наказание.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се представлява.

Ответникът – Дирекция “Инспекция по труда – Софийска област” със седалище [населено място], чрез юрк.И. оспорва касационната жалба, с искане да остане в сила обжалваното решение.

Участващият в касационното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, в настоящия състав, като обсъди доказателства по

делото, взе предвид изложените касационни основания и доводите на страните, при спазване разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 от АПК, приема за установено следното :

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. Разгледана по същество Е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

С обжалваното решение районният съд е ПОТВЪРДИЛ НП № 23-002466 от 29.05.2019г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област“ със седалище [населено място], с което на дружеството-касатор е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., на основание чл. 414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 403а от КТ.

За да постанови този резултат районният съд е приел, че в производството по съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения, които да обуславят отмяна на НП, на процесуално основание, като е изложил подробни съображения в тази насока, отхвърляйки доводите на санкционираното дружество за допуснати съществени нарушения в АУАН и НП.

Разглеждайки спорът по същество, след анализ на приобщените по делото писмени и гласни доказателства, съдът е приел за безспорно установено, че санкционираното дружество е осъществило състава на описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл. 403а от КТ и е осъществило административнонаказателния състав по чл.414, ал.1 от КТ. Съдът е приел, че не са налице предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН, предвид специалната разпоредба на чл. 415в от КТ, регламентираща маловажните случаи на нарушения по КТ, която изключва приложението на чл. 28 от ЗАНН, като е изложил подробни съображения в тази насока, приемайки, че наложената имуществена санкция в размер на 2500 лв. е правилно определена, в съответствие с чл.12 от ЗАНН и е потвърдил същата като законосъобразна.

Обжалваното решение е неправилно относно преценката на съда за липса на основание за приложение на чл. 415в от КТ, при което са налице касационни основания за неговата отмяна, като постановено в нарушение на материалния закон-отменително основание по чл. 348, ал.1,т.1 от НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

Настоящият състав на касационната инстанция напълно споделя установената от районния съд фактическа обстановка и изведените от него правни изводи за липса на допуснати съществени нарушения в производството по съставяне на АУАН и издаване на НП, като развитите доводи в обратен смисъл в касационната жалба, са неоснователни. Същите са били релевирани и в жалбата против НП, обсъдени са от районния съд и са приети за неоснователни, което се споделя и от настоящия състав, който не намира за необходимо да ги приповтаря и на основание чл.221, ал.2,изр.2 от АПК препраща към мотивите на районния съд.

Правилни и обосновани са изводите на районния съд за осъществено административно нарушение от касатора по чл. 403а от КТ. Нарушението е установено по безспорен начин от приложените писмени доказателства-протокол № 1909751 от 08.04.2019г., в който са описани извършени проверки на 26.03.2019г., 02.04.2019г. и 08.04.2019г.; призовка по чл. 45, ал.1 от КТ, съставена и връчена на служител на дружеството при извършена проверка на 26.03.2019г., с която

дружеството чрез законния или упълномощен представител е призовано на 02.04.2019г. в 11 часа да представи описаните в призовката документи, в това число: Правилник за вътрешния трудов ред, документи, свързани с разпределението на работното време, за периода, за който е установено сумирано начисляване на работното време. Непредставянето на цитираните документи при проверката от дл.лице на Д"ИТ-Софийска област" в обект на касатора, представлява административно нарушение по чл. 403а от КТ, както правилно е приел и районния съд.

Посочената в АУАН и НП за нарушена разпоредба на чл.403а, ал.1 от КТ е императивна и вменява задължение за работодателите в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд да държат на разположение контролните органи екземпляр от правилна за вътрешния трудов ред, списък на работниците и служителите, изпратени от предприятие, което осигурява временно работа и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа. Правилни са изводите на районния съд, че санкционираното дружество е нарушило посочената разпоредба, тъй като при извършената проверка на 26.03.2019г. на обект „Дом за възрастни хора” [населено място] [улица] не са предоставени на контролните органи от Д"ИТ-Софийска област", описаните в АУАН и НП писмени документи, с което проверяваното дружество е осъществило нарушение на чл. 403а от КТ, което е формално, от така наречените "на просто извършване" и за неговата съставомерност не се изисква настъпване на вредни последици. Предвид характера на нарушението от една страна, а от друга страна безспорният факт, установен в хода на съдебното производство пред районния съд, че в момента на извършване на проверката на 26.03.2019г. управителят на санкционираното дружество не се е намирал в проверявания обект и при проведения телефонен разговор с проверяващите дл. лица на ответника е помолил да бъде изчакан за няколко минути да пристигне на обекта, но не е дочакан от проверяващите органи, настоящият състав приема решаващите изводи на районния съд за липса на основание за приложение на чл.415в от КТ за неправилен, изведен в нарушение на материалния закон.

Приложимостта на разпоредбата на чл.415в от КТ е свързана с наличието на следните предпоставки:1) нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и 2) да не са настъпили вредни последици за работниците и служителите. За конкретния случай настоящият състав приема, че са налице посочените предпоставки, тъй като независимо от обстоятелството, че нарушението е формално, т.е. от т.нар. „на просто извършване", същото е отстранено веднага след установяването му и от него няма данни да са настъпили вредни последици за работниците и служителите. Следователно, налице са предпоставките за приложение на чл. 415в от КТ, за налагане на имуществена санкция в предвидените от същата разпоредба по-ниски размери. Изводите на районния съд за неприложимост на чл.415в от КТ в процесния случай, са неправилни, в нарушение на материалния закон, при което обжалваното решение следва да се отмени и да се измени оспореното НП, като на касатора се наложи административно наказание по чл. 415в от КТ в размер на 300 лева. Този извод е в съответствие и с Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011г. на Общото събрание на съдиите от Върховния административен съд, съгласно което административният съд има правомощието като касационна инстанция да преквалифицира нарушението, описано в НП, като „маловажно нарушение" по

смисъла на чл. 415в от КТ.

При осъществяването на служебна проверка по чл.218, ал.2 от АПК, настоящият състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и следва да се отмени, като се измени НП и се намали размера на наложената имуществена санкция от 2500 лв. на 300 лв., на основание чл. 415в от КТ.

Предвид изложеното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр. чл. 61, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 23787 от 27.01.2020г. постановено по НАХД № 10243/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-002466 от 29.05.2019г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област“, със седалище [населено място], с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., на основание чл. 414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 403а от КТ, като намалява размера на имуществена санкция на 300(триста) лева, на основание чл. 415в от КТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: